

OGLAŠAJTE V
NAJBOLJŠEM
SLOVENSKEM
ČASOPISU V OHIU

★
Izvršujemo vsakovrstne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISE

NIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE BEST
SLOVENE NEWSPAPER
OF OHIO

★
Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXXII. — LETO XXXII.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY (SREDA), SEPTEMBER 21, 1949

ŠTEVILKA (NUMBER) 185

NOV GROB

IVANA ZNIDARSIČ
Snoči je preminila Ivana Znidaršič, stanujoča na 450 E. 160 St. Pogreb oskrbuje pogrebni zavod Joseph Zele in sinovi. Podrobnosti bomo poročali jutri.

Domače vesti

Zaroka
Zaročila sta se Miss Catherine Sacerich, hčerka Mrs. Mary Sacerich, 15815 Trafalgar Ave., in Mr. Woodrow Bole iz 1404 Larchmont Ave. Bilo srečno!

Išče brata
Mrs. Mary Skubicz iz 909 E. 9 St., Pittsburgh, Kans., je prejela pismo od svoje svakinje Franciške Skubicz iz Jugoslavije, ki jo prosi, da bi poizvedela za naslov njenega brata Johna Marn, doma iz Stanga pri Litiji. Svoječasno je živel v Euclidu. Če sam to čita ali pa če kdo ve za njegov naslov je proš, da se priglasi Mrs. Skubicz v Kansasu.

Prestala operacijo
Miss Alice Royce iz 1269 Norwood Rd. se nahaja v St. Vincent's Charity bolnišnici, kjer je srečno prestala operacijo. Želimo ji skorajšnje popolno okrevanje!

Popravek
Pokojni Joe Kraje iz 1205 E. 60 St., ki je umrl prošli petek, je bil doma iz Zupuze pri Ribnici, ne pa od Novega mesta, kot nam je prvotno poročano.

Slovenka žrtev ognja
Med žrtvami, ki so našle smrt v strašnem ognju, ki je zgodaj v soboto zjutraj uničil izletniški park Noronic, ki se je nahajal v pristanišču v Toronto, Canada, je bila tudi Slovenka Miss Ann Durjava, stara 38 let. Rojena je bila v Lorainu, Ohio, kjer je do pred nedavnim živela. Zadnje čase je živela v YWCA na zapadni strani mesta Clevelanda.

Pokojnica zapušča v Lorainu mater Johanno, doma iz Bleda na Gorenjskem, dve sestri: Johanno in Stasio, tri brate: Tony, Louis in Edward ter več bratrancev in sestričen. Kot nam je sporočil njen bratranec Joseph Durjava iz 758 E. 232 St., je bilo truplo snoči prepeljano v Lorain, Ohio, kjer se bo vršil pogreb. Oče pokojne, Anton, je umrl pred štirimi leti. Doma je bil iz Doblarja pri Ročanju na Primorskem.

Vile rojenice

Tetica štoriklja se je oglasila pri družini Mr. in Mrs. Frank Petrič, 16226 Arcade Ave., in pustila krepkega sinčka, ki bo delal družbo svoji sestrici. Mati je hči Mr. in Mrs. Jerry Lukane, 19307 Cherokee Ave., ki sta postala sedaj tretjič stari oče in stara mama, Mrs. Barbara Petrič pa osmič. — Čestita-

DOKAZE ŽELIMO, GOSPODJE...

Včerajšnja "Ameriška Domovina" je na prvi strani objavila novico, češ da je jugoslovanski begunec dr. Slobodan M. Draskovich, bivši profesor ekonomije na belgrajski univerzi, na zaslišanju pred pododsekom za migracijo izjavil, da je "Enakopravnost" komunističen časopis!

Poročilo o pričanju tega dr. Draskovicha je med ostalim bilo objavljeno v clevelandskem "Plain Dealerju." Razlika je le v tem, da "Plain Dealer" ni sploh omenil "Enakopravnosti," pač pa, da je dr. Draskovich v glavnem pričal, da sta "Narodni Glasnik" in "Slobodna Reč" komunistična časopisa.

Da ne bo kake pomote, je soglasno z "Ameriško Domovino" naš časopis bil označen za "komunističen" na ta način:

Vprašanje: IS THERE A SLOVENE COMMUNIST NEWSPAPER PUBLISHED IN THE UNITED STATES TO YOUR KNOWLEDGE?

Odgovor: YES, THE ENAKOPRAVNOST, WHICH MEANS "EQUALITY OF RIGHTS."

Vprašanje in odgovor smo posneli iz "Ameriške Domovine."

Kot običajno, je "Ameriška Domovina" k temu postavila svoje jezuitske zlobne opazke, ki nikakor ne temeljijo na učenju Jezusa Kristusa, predvsem pa ne na "krščanskem" principu: Ne laži!

"Ameriška Domovina" je v komentarju povedala, da bodo "fantje pri Enako. zarjuli," ko bodo to čitali.

Ta komentar je A. D. zaključila s previdnim pristavljenim apelom:

"Zdaj pa povejte svojim čitateljem in slovenski javnosti sploh ali ste, ali niste! Mi že vemo, kaj ste, pa bi morda tudi sami podali kako izjavo v tem, da ne bodo 'vaši' tavali v temi."

"Ameriška Domovina" je menda seznanjena z dejstvom, da se priča, ki nastopa pred kongresnim odborom, ne more tožiti, pa naj obrekuje, laže in potvarja kolikor hoče. Toda, če je res prepričana, da je "Enakopravnost" "komunističen" časopis, zakaj tega sama, pod svojo odgovornostjo in javno, črno na belem, ne pove? Zakaj se opira na pričanje tega dr. Draskovicha, ki menda sploh niti ne čita "Enakopravnosti," potemtakem ne more menda vedeti, kaj in kako "Enakopravnost" piše!

Če, bratje v Kristusu pri A. D., res veste, da je Enako. komunističen časopis, čemu tega kar javno ne objavite? Čemu ste pa doslej natolcevali le o "sopotništvu" in "komunistični liniji?"

Ta dr. Draskovich je eden od onih jugoslovanskih beguncev-izobražencev, za katere odvetnik Kennick trdi, da bodo med nas "prinesli dober kos slovenske kulture." Ta "kultura" pa je pričanje pred senatnimi pododseki, pričanje z neutemeljenimi natolcevaji. Ta "kultura" je preiskovanje "ne-ameriških" aktivnosti naših priseljencev, časopisov in organizacij s strani elementov, ki so bežali iz Jugoslavije, ker so pač imeli zato dobre razloge.

Mi bi radi zastavili temu dr. Draskovichu sledeča vprašanja:

Po čem Vi, dr. Draskovich, zaključujete, da je "Enakopravnost" komunističen časopis? Mogoče se opirate na mnenja predvojnih pro-fašističnih režimov v Jugoslaviji, ki so trdili, da je vsak liberalci in demokratičen časopis komunističen?

Ali priznate, dr. Draskovich, kakšno bistveno razliko med "Enakopravnostjo" ter "Narodnim Glasnikom" in "Slobodna Reč"?

Ali priznate, dr. Draskovich, kakšno razliko med "Enakopravnostjo" in glasilom ameriške Komunistične stranke "Daily Workerjem"?

Ali lahko, dr. Draskovich, utemeljite svoje obtožbe, to je prazna natolcevanja, s kakšnimi citati iz "Enakopravnosti," na osnovi katerih bi se dalo dokazati, da je "Enakopravnost" komunističen časopis?

Če sam dr. Draskovich ne bo odgovoril na ta vprašanja, pa prosimo A. D. naj mu pri tem pomaga!

Resnica je, da "Enakopravnost" ni komunističen časopis. Mi samo obžalujemo, da med ameriški Slovenci nimamo resnično komunističnega časopisa, da bi tako vsaj prišla do izraza razlika med komunističnim in liberalnim časopisom, da bi naši ljudje vedeli, kakšne so smernice komunističnega časopisa, kakšne pa so smernice liberalnega časopisa!

Nam je seveda jasno, kako prihaja do tega, da fašistični elementi, elementi, ki sledijo liniji Vatikana, elementi, katerih simpatije so vedno bile na strani reakcije, elementi, ki želijo zadušiti vsako demokratično izražanje mnenj, elementi, ki rabijo strahovanje, teror in "black-mail" za dosego svojih temnih ciljev, kako ti elementi

(Dalje na 2. strani)

PETER BI RAD BIL
KRALJ TUDI POD
PREMIJERJEM TITOM!

PARIZ, 19. sept. — Svoječasni jugoslovanski kralj Peter je snoči na časninarski konferenci izjavil, da bi se vrnil v Jugoslavijo in obdržal maršala Tita za ministrskega predsednika, če bi Tito pristal na svobodne volitve. Pristavil je, da ne verujejo, da bi Tito sprejel ta predlog.

Peter je govoril tudi o drugih zadevah v zvezi z Jugoslavijo. Tako je med ostalim rekel, da so Zedinjene države storile "napako", ker so Titu odobrile posojilo, ne da bi zahtevale v zameno "več svobode in demokracije v Jugoslaviji."

Kar se pa tiče sedanje-ga spora med Kominformo in vodstvom Jugoslavije, je Peter rekel, da ne veruje, da se bo spor spremenil v vojno.

Begunec nastopil kot priča pred senatnim pododborom

WASHINGTON, 17. sept. — Dr. Slobodan M. Draskovich, ki je zbežal iz Jugoslavije in sedaj živi v New Yorku, je danes na pričanju pred senatnim imigracijskim pododborom izjavil, da so "uradni zastopniki" Jugoslavije direktno pomagali komunistično propagandno aktivnost v naši deželi.

Dr. Draskovich, ki je bivši profesor na belgrajski univerzi, je pričal v zvezi z zakonsko predlogo, da se postavi nadalj-ne ovire vstopanju v deželo takim zvanim "subverzivnim" tujcem. Tej predlogi pa se zoperstavlja državni tajnik Dean Acheson, ki meni da bi pomenila resno vmešavanje v vodenje zunanjih poslov in lahko povzročila prelom diplomatskih stikov z deželami vzhodne Evrope.

Dr. Draskovich je zagotovil, da predstavniki Jugoslavije "ne spoštujejo" pravilo, da bi se ne smeli vmešavati v notranjo politiko ali pa se ukvarjati s komunistično propagando. Rekel je, da so ti predstavniki bili navzoči na mnogih "proslavah", ki so jih organizirali komunisti med slovanskimi skupinami.

Dr. Draskovich je izjavil, da je po njegovem mnenju "American Yugoslav Home" v New York City "glavni center komunistične aktivnosti med ameriški Jugoslavlani v tej deželi." Povedal je, da opazil, da je konzul Miodrag Markovic redni posetnik in da smatra dom za skoro svoj drugi urad. Kot enega, ki je povezan z domom, je omenil Tomo Babina, ki je po njegovem mnenju "eden od najaktivnejših komunistov jugoslovanskega porekla v tej deželi."

Največji del pričanja je dr. Draskovich posvetil "dokumentaciji" (predlaganju dokazov) v zvezi s svojo izjavo, da sta v Pittsburghu tiskana časopisa v slovenskem jeziku "Narodni Glasnik" in "Slobodna Reč" komunistična glasila.

V WYOMINGU JE PADEL PRVI SNEG

JACKSON, Wyo., 20. sept. — Danes je okrog Jacksona padel prvi sneg. Prebivalci pa niso presenečeni, kajti vajeni so, da jim sneži že zgodaj v septembru.

Jugoslavija je na zasedanju Z. N. glasovala proti sovjetskemu bloku

Kitajski premijer pravi, da je Rusija odgovorna za poraz

ANTON, 20. sept. — Kitajski nacionalistični premijer Yen Hsi-šan je danes trpko napadel Sovjetsko zvezo, na katero je skušal vreči odgovornost za težke poraze nacionalistov. Rekel je, da nacionalistična vlada razmotriva, če bi ali pa ne celo zadevo predložila organizaciji Združenih narodov.

Premijer, ki je po poklicu general in je zelo star mož, je rekel, da je Rusija zvišala število svetovalcev pri komunističnih armadah od enega na pet. Po nacionalističnem proračunu, pa imajo komunisti kakšnih 71 armad, od katerih vsaka šteje 25.000 mož.

Zapadni opazovalci menijo, da bodo kitajski nacionalisti res predložili celo zadevo organizaciji Združenih narodov, čeprav nimajo nobenih konkretnih dokazov za sovjetsko vmešavanje v kitajsko civilno vojno.

Yen Hsi-šan je tudi izjavil, da kitajski komunisti pripravljajo novo veliko ofenzivo, ki se bo začela čez deset dni.

Upor v Mongoliji proti Čiangkajškemu

CANTON, 20. sept. — Kitajski nacionalistični diktator Čiangkajšek je danes apeliral na "vsakega Kitajca", naj se priključi borbi "na življenju in smrt" proti zmagovalnim silam Ljudske (komunistične) armade.

Medtem ko je ta apel naslovil ljudstvu, pa je v notranji Mongoliji izbruhnila proti nje-mu revolucija. Revolucijo je organiziral gen. Tung Či Wu, guverner province Suiyuan, ki po veljuje 100.000 mož broječi armadi.

Komunistična radio postaja v Peipingu je naznanila, da je gen. Tung izročil celo provinco že v ponedeljek.

UPRAVNIK CLEVELAND NEWSA PRAVI, DA MORA TISK BITI NEODVISEN

MILWAUKEE, 20. sept. — Upravnik Cleveland Newsa, Charles F. McCahill je danes izjavil, da bi časopisi morali biti svobodni in finančno neodvisni.

McCahill, ki je podpredsednik American Newspaper Publishers' Association, je govoril na zborovanju Institute of Newspaper Controllers and Finance Officers. Poudaril je, da ohranitev svobode tiska nujno zahteva, da so časopisi osvobodjeni kakršnih koli podpor ali zunanega vpliva, naj bo ta vpliv s strani vlade ali pa oglaševalcev.

"Vsak urednik časopisov zahteva pravico, da svoj časopis urejuje na način, za katerega misli, da bo najboljši koristil naselbini in čitateljem," je rekel McCahill.

75 LET STAR OČE

PARIZ, Tenn., 20. sept. — C. J. Clark, star 75 let, je danes zopet postal oče, ko je njegova 29 let stara žena rodila osem funtov težkega sina. Toda Clark, kateremu je to že 25-ti otrok, pravi, da jih pričakuje še dosti več.

FLUSHING, N. Y., 20. sept. — Jugoslovanska delegacija, ki ji načeluje zunanji minister Edvard Kardelj, je danes na Generalni skupščini organizacije Združenih narodov glasovala proti češkoslovaškemu kandidatu za predsednika skupščine.

Z izjemo Jugoslavije so vse vzhodno-evropske države podprle češkoslovaškega kandidata, zunanjega ministra Vladimira Clementisa. Izvoljen pa je bil s 53 proti 5 glasovom brigadni gen. Carlos P. Romulo, delegat Filipinov.

Navzočih je bilo kakšnih 300 delegatov, ki zastopajo 59 držav, članic organizacije Združenih narodov. Glasovanje za predsednika skupščine je sicer bilo tajno, toda delegat vzhodno-evropskih držav Clementis je verjetno dobil pet glasov Rusije, Belorusije, Ukrajine, Poljske in Češkoslovaške. Ker pa je en glas, haitskega delegata, bil razveljavljen, opazovalci računajo, da je jugoslovanska delegacija glasovala z zapadnim blokom.

Odnosaji med delegacijami so zelo hladni

Hladni odnosaji med jugoslovansko in ostalimi vzhodno-evropskimi delegacijami so postali očitni, ko so se delegatje pred začetkom zasedanja zbrali v kadih prostori. Sovjetski zunanji minister Andrej Višinski, ki je čovidno dobro razpoložen, se je očividno dobro razpoložen, se gati ostalih vzhodno-evropskih držav, ko pa so prišli jugoslovanski delegatje, so šli mimo Višinskega, ne da bi spregovorili ene besede.

Na današnjem zasedanju so bili izvoljeni tudi predsedniki šestih glavnih odborov. Za predsednika važnega Političnega odbora je bil izvoljen kanadski državni tajnik Lester B. Pearson. Kot izgleda, je tudi ob tej priliki jugoslovanska delegacija glasovala proti vzhodno-evropskem bloku.

Od vzhodnih delegatov je le poljski delegat Manfred Lachs bil izvoljen za predsednika legalnega odbora.

Predsednik Četrte skupščine Združenih narodov Romulo je po svoji izvolitvi izjavil, da bi tekoče zasedanje moralo biti "miromno zasedanje."

STRIC IN NEČAK SE RODILA ISTOČASNO

LONDON, 20. sept. — Mrs. Alice Shepherd se je danes rodila v bolnišnici, kjer je rodila dvanajstega otroka — sina. V postelji poleg nje je ležala njena hčerka, ki je istočasno rodila dete moškega spola.

Slike

Mr. Anton Grdina nam sporoča, da se bo v petek zvečer, 23. septembra kazalo zanimive slike o raznih prireditvah in dogodkov v euclidski naselbini iz prejšnjih let. Če bo vreme toplo, se bo slike kazalo na vrtu Slov. društvenega doma na Recher Ave., če pa ne, se jih bo pa kazalo v dvorani. Javnost je vabljen na poset. Pričetek ob 7:30 uri.

Pismo iz domovine

V našem uradu ima Manca Preša pismo iz stare domovine.

Jugoslavija in Anglija sklenili trgovinski pakt

LONDON, 20. sept. — Anglija in Jugoslavija se nahajata pred zaključkom obsežnega pet-letnega trgovinskega sporazuma za izmenjavo blaga v vrednosti \$560.000.000.

Angleški krogi so sporočili, da se je v Beograd podal uradni trgovinski odbor Noel Pater-sofi, ki bo zastopal Anglijo pri zaključnih pogajanjih.

Isti angleški krogi pravijo, da bo Jugoslavija na osnovi določbe v sporazumu dobila kredit v Angliji.

Naznanilo o angleško-jugoslovanskem paktu je sledilo po naznanilu o trgovinskem paktu med Češkoslovaško in Anglijo.

Po sporazumu z Jugoslavijo bo Anglija pošiljala jugoslovanski vladi stroje, opremo za tovarne in oljna rafinerije, v zameno pa bo dobila les, žito, koruzo, ribe in ostali živež.

Obveščeni krogi pravijo, da so ekonomske težave prisilile Anglijo, da je pospešila sklenitev trgovinskih sporazumov s Češkoslovaško in Jugoslavijo. Obe omenjeni deželi bosta pošiljali Angliji blago, ki bi ga drugače lahko dobila le na dolarskih področjih. Ker pa Angliji primanjkuje dolarjev, se mora obračati na druga področja.

Anglija skuša skleniti trgovinske sporazume tudi s Sovjetsko zvezo in Madžarsko. S Sovjetsko zvezo je nedavno sklenila sporazum glede žita.

Na Češkoslovaškem baje zapirajo duhovnike in nune

PRAGA, 20. sept. — Cerkveni krogi pravijo, da so češkoslovaške oblasti zaprle najmanj 200 rimsko-katoliških duhovnikov in nun, ko niso uspele, da bi pridobile na svojo stran duhovnike z obljubami o zvišanju njihovih plač.

Cerkveni poglavarji trdijo, da so arketipe v zvezi s poskusi vlade, da zlomi odpor hijerarhije proti predlaganemu zakonu, na osnovi katerega bi vsi duhovniki bili državni uradniki, odnosno bi prejimali plačo od države.

Pričakuje se, da bo kljub opoziciji nekaterih škofov zakonska predloga odobrena na prihodnjem zasedanju parlamenta. Vlada pa ni podala nobenih izjav s temi trditvami cerkvene hijerarhije o množičnih aretacijah duhovnikov in nun.

Medtem pa je češkoslovaška Komunistična stranka naznanila čistko članov. Člani stranke, katerih je okrog 2.300.000, bodo obiskovali posebne tečaje o marksizmu-leninizmu in sicer od 1. novembra do prihodnjega junija. Člani, ki ne bodo prestali preizkušnje, bodo izgubili članske karte.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO

HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev) 5.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

DOKAZE ŽELIMO, GOSPODJE...

(Nadaljevanje s 1. strani)

prihajajo do te ideje, da vsak časopis, ki ne trobi v njihov rog, označajo za komunističen!

Kdor ni z nami, je proti nam, je naznanil sedanji sv. Oče! Povedal je: kdor ni s Kristusom, je proti Kristusu. Kristus je danes po standardu klerikalne propagande Vatikan, z vsemi svojimi agenturami v raznih zunanjih deželah. Ergo, če mi nismo z Vatikanom, smo proti njemu. Če pa smo proti njemu, smo komunisti.

V preteklosti so papeži obsodili in prekleli liberalizem. Prekleli so tudi socializem. Sedanji papež pa je preklel še komunizem. Če niste z njimi, vas bodo gotovo prekleli. Tako so prekleli kot "rdečkarja" tudi bivšega urednika Enako., dokler ni stopil v njihov tabor. Tako so prekleli tudi bivšega urednika Prosvete, dokler ni začel pihati v njihov propagandni rog.

Kar se pa sploh tiče same te obtožbe o komunizmu "Enakopravnosti," lahko rečemo to: Nihče nas ni povabil na zasliševanje, nihče nam ni povedal česa nas dolžijo, da bi se lahko branili, nihče nam ni dal prilike zagovora. Sodili so nam, nas obsodili in kaj se tu more?

Kaj bi naši nasprotniki, vključno ta nam popolnoma neznani dr. Draskovich, lahko predložili kot dokaz, da je "Enakopravnost" komunističen časopis? Že zdavnej smo hoteli, da nam to pojasni sama A. D. Ali smo kdaj širili in pojasnjevali komunistično ideologijo? Ali smo kdaj sodobna vprašanja pojasnjevali na osnovi marksizma-leninizma? Ne! Tega nismo nikoli delali!

Nam lahko očitajo, da smo zagovarjali osvobodilno vojno jugoslovanskih ljudstev. Mar naj zagovarjamo, kakor A. D., domobranci, ki so prisegali zvestobo Hitlerju?

Lahko nam očitajo, da smo odobraval obsodbe duhovnikov, ki so v Jugoslaviji kolaborirali s Hitlerjem. Toda mar ni zločinec vsak, ki je odgovoren za trpljenje jugoslovanskih ljudstev, ki je kolaboriral s Hitlerjem proti svojemu lastnemu ljudstvu?

Lahko nam tudi očitajo, da ne soglašamo s temi ali pa onimi smernicami naše zunanje politike. Kaj je s tem narobe? Mnogo jih je, ki vsega ne odobravajo, ne odobravajo na primer podpiranje fašističnih in reakcionarnih režimov, pa naj je to tudi v imenu "komunistične nevarnosti."

Mogoče bi nam očitati, ker se preveč ne navdušujemo za Marshallov plan. Za njega se ne navdušujemo samo komunisti, pač pa so proti njemu bili mnogi naši kongresniki, ki nikakor niso komunisti.

Nam lahko očitajo, da smo bili kritični napram Atlantskemu paktu, ker verujemo, da bo prej prispeval vojni kot pa miru. Toda kaj to? Mar to isto opetovano ne trdi sam republikanski ohijski senator Robert A. Taft?

Kaj nam še lahko očitajo? Da zagovarjamo sporazum s Sovjetsko zvezo v interesu ohranitve miru? Mar ni sam predsednik Truman pred volitvami hotel poslati svojega osebnega poslanca (Vinsona) v Moskvo prav s tem namenom?

Mogoče jim je dokaz našega "komunističnega" pisanja, ker smo zagovarjali civilne pravice za vse državljane, vključno pravico, da se mora vsakemu obtožencu dati prilika zagovora? Predsednik Truman je obljubil "Čarter o civilnih pravicah." Res je, da od te lepe in nepotrebne zakonske zaščite mnogih naših državljanov ni še danes ne duha ne sluha, toda ali je "komunistično," če še vedno takšen Carter zagovarjamo?

Znano je, da so mnogi bili obtoženi, da so "komunistični" sopotniki, če že ne "komunisti," ker so zagovarjali preklic Taft-Hartleyevega zakona. Mi, priznamo, smo storili to isto. Ampak bili smo tako naivni, da smo pač menili: nič ni narobe, če smo proti temu zakonu, če pa je proti njemu govoril sam naš predsednik.

Mogoče pa smo komunističen časopis, ker se strinjamo s predsednikom Trumanom, da so vse te preiskave raznih odborov za ne-ameriške aktivnosti "rdeč slank?" Mogoče pa, ker ne sodelujemo pri netenju historije, za katero sam predsednik pravi, da je posledica povojne dobe in da bo sčasoma zginita?

Pa kakšna vsa vprašanja še prihajajo? O tem bo menda povedala kaj več A. D. Toda če nas nekdo resno želi obsoditi, da smo "komunističen časopis," prosimo, naj to dokaže, da ne bo storil vtis, da se ukvarja z lažmi in potvarjanjem dejstev.

V pojasnilo našim čitateljem, kakor tudi našim nasprotnikom še to: Enakopravnost je neodvisen delavski časopis.

Ponavadi so delavski časopisi zunaj Amerike socialistični ali pa komunistični. Toda mi živimo v Ameriki. Posledica historije, ki zadnja leta divja po celi deželi je ta, da naše ljudstvo sploh ne ve, kaj se dogaja zunaj Amerike. Naši meščanski časopisi nam dopovedujejo, da je "komunistična nevarnost" uspešno pobita v mnogih predelih sveta. Mi pa smo skeptični, ker verujemo, da ljudstva zunaj Amerike živijo pod drugačnimi pogoji kot mi. Mi jim priznamo pravico, da odločajo o svoji usodi samostalno, brez kakršnega koli zunanje pritiska. Mi priznamo pravico vsakemu narodu, da si svojo hišo uredi, kakor pač najbolje zna, če je to nam prav ali pa ne. Toda siliti druge narode, da sprejmejo "naš način življenja," ali pa kateri koli režim, ki jim je v preteklosti povzročil neizmerne gorje, bi ne bilo demokratično, ne krščansko in ne ameriško! Če mi ponatisnujemo članke iz "starokrajskih" časopisov, je to zgolj zaradi tega, ker želimo, da se naši čitatelji seznanijo z delom v današnji Jugoslaviji, o mnenju tamkajšnjega ljudstva, o naporih tega ljudstva, da si na novem sistemu zgradi bolj srečno bodočnost.

Če bi enkrat našim nasprotnikom uspelo, da bi zadušili naš časopis (v kar pa nikakor ne verjamejo), bi to pomenilo, da bi naši ljudje živeli v ozračju klerikalne propagande, ki bi jim mogla servirati naj bo še tako debele laži. Mi iz liberalnega stališča, ki ga zavzemamo, nobenega ne silimo, da nam mora verjeti. Saj smo vedno zagovarjali pošteno, odprto in izobrazovalno polemiko, da bi kontrolirana vprašanja pojasnjevali. Žal, pa tega naši nasprotniki nikakor nočejo. Ko jim vsa strahovanja, opletenja s "pasjim bičem," laži, obrekovanja in teroriziranje ne pomagajo, se začnejo opirati na razne takšne tematske karakterje kot je ta omenjeni dr. Draskovich, o katerem smo prvič slišali prav iz tega poročila, da je nekakšen profesor in begunec-izobraženec iz Jugoslavije.

A. D. pa pri zaključku priporočamo: kar naprej tako. Pa tudi kakšne dokaze predložite in kar odprto pridite na dan z izjavo, da je Enakopravnost "komunistična!" Če ste v to prepričani in če imate zadosti dokazov, kaj bi se bali!

UREDNIKOVA POŠTA

Poročilo o proslavi
v Girardu, Ohio

Cleveland, O. — Kako je bilo na veliki tridesetletni proslavi dneva SNPJ in njene 45-letnice v Girardu, Ohio? Po moji stari navadi bi vsem onim, ki se niso udeležili proslave, rad vsaj delno sporočil, kakšna je bila, zlasti na velikem pikniku v parku. To poročilo je namenjeno onim, ki niso bili na pikniku, kajti oni, ki so bili, sami vedo, kako in kaj je bilo.

Prišel bom prav od začetka, kako smo se vozili z busom iz naše metropole naravnost na pikniški prostor. Rečeno je bilo, da bo bus odinil od Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. točno ob devetih dopoldne, nakar se bo ustavil pred Slovenskim delavskim domom na Waterloo Rd. in potem, ko se bodo ukrcali vsi oni, ki so se prej priključili, tudi pred Slovenskim domom na Holmes Ave. Pred ta Dom je šel bus zastoj, ker ga tam ni čakal noben. Manjkala sta še dva priključena, toda vojna se ne ustavi zaradi enega ali dveh. Malo smo se ozirli na vse strani, ako nam bo kdo mahal z roko v pozdrav ali kaj takega.

Potem nas je vozil našega busa, tu rojen mlad Slovenec Frank Elersich odpeljal. On govori poleg angleščine lepo slovensko. Frank je prijazen človek, član pevskega zbora Zarja in dober pevec. Članica zbora je tudi njegova mlada žena Sofija, rojena Turkman, in njen brat Andy Turkman. Frank nas je previdno vozil in pripeljal naravnost na pikniški prostor. Bili smo brez skrbi, prepevali smo in zbijali šale, da je bilo vse veselo, posebno Frank Podboršek. Pri zbijanju šal in prepevanju so se zlasti odlikovale članice društva Napredne Slovenke, št. 137 SNPJ in članice društva Sokolice, ko smo se vozili tja in nazaj.

Na pikniški prostor smo dospeli deset minut čez poldne. Kmalu potem je začelo deževati in to nas je spravilo v slab položaj. Deževalo je tri četrt ure, nakar je v veliko veselje posetnikov prenehalo. Nebo se je zjasnilo in dežja ni bilo več.

Posetniki so pričeli prihajati v trumah od vseh strani na bu-

sih in avtomobilih. Kmalu se je nabralo vse polno ljudi. Rekli so, da jih je več tisoč in nekdo mi je zašepetal v uho, da jih je od pet do šest tisoč. Lahko rečem, da so bili mladi, srednji in starejši vsi vladni, veseli in postrežljivi, pravi "gentlemanji."

Niti enega, ki bi bil siten, prepirljiv in okajen, nisem videl. Ljudje so prihajali neprestano, med temi moji stari prijatelji in znanci ter postjenjaki iz različnih krajev. Z njimi sem se sestel kot večni popotnik. Veselo smo se pozdravljali in jaz sem jih predstavljal mojim prijateljem in znancem. Bili so tudi "firbenci" in hoteli so vedeti, kdo je ta in oni ali ona. Tako smo predstavili drug drugega na stotine ljudi iz raznih krajev. Predstavljanje in pogovori so trajali več ur, poleg tega pa smo stisnili kakšnega. Saj je znano, da brez pijače in "železne" ne more biti v tako veliki in veseli družbi kot je bila na pikniku.

Med prijatelji je bil George Smrekar iz Aliquippa, Pa. Pri srčno sva se pozdravila in svidenje je bilo veselo. George je poštena in napredna stara korenina. Z njim je bila soproga in več moških in žensk, ki so hoteli videti in spoznati večnega popotnika. To ni bilo vse, kajti ženske so bile tudi radovedne in hotele so vedeti, kdo je kdo in odkod prihaja. Takoj so vprašale, kje ima popotnik svojo sopotnico, ženo Cilko. K sreči je bila Cilka takoj zraven in sem jim jo pokazal in predstavil.

Cilka se zadnje tri dni ni do bro počutila, vendar je bila korajžna. Dan pozneje je bila že bolj vesela in živahna. Ona namreč dela pet dni v tednu po devet ur na dan in poleg tega tudi doma, kar niso mačkine solze.

Kmalu potem je prilomastil, smeje se na vsa usta, Tone Valentinčič. Strela gromska, sem si mislil, še tega je treba, ker se nisva videla že več let. Sestala sta se dva Toneta in oba vesela. Pozdravila sva se prav tako z njegovo soprogo. Oba poznamo že nad 32 let. Pozdravila sva se z Jožetom Cvelbarjem, ki prihaja od tam—Sharon-Farrell, Pa. Potem so prišli Frank Kramar, Garm in še nekaj drugih od tam, in imeli smo cel semenj, dokler mi ni nekdo povedal, da je prišel

na piknik tudi starosta Nace Zlemberger in da me hoče videti. Takoj smo bili skupaj. Ker nismo videli Naceta že več let, smo mislili, da je izčrpan starček, a smo se motili. V resnici smo bili presenečeni, kajti Nace ni sključen starček, temveč še vedno fant od fare, pokončen in krepak. Samo na eno oko bolj slabo vidi, drugače pa je rejen, vesel in zgovoren dečko.

Nace je imel s seboj več prijateljev iz svojega kraja kot telesno stražo, s katerimi smo se lepo pozdravili. Priporočali smo jim, naj dobro skrbijo za Naceta, ki je, ako se ne motim star 83 let. Spoznala sva se že leta 1917 in od takrat sva zvesta prijateljca. Najino prijateljstvo sva na pikniku iskreno potrdila in pozdravila. Naša Cilka in več drugih znancev je bilo veselih, ker so Naceta po dolgem času spet videli.

Sestel sem se z bratom Vidrom, tajnikom SNPJ. Iskreno sva se pozdravila in nekoliko pogovorila. Čas je bil kratek in sva se kmalu poslovila drug od drugega.

Naša clevelandska metropola se je dobro odzvala in postavila. Na stotine naših rojakov in rojakinj je bilo na pikniku, na katerem sem videl tudi vseh pet glavnih odborov. Na pikniku so bili z izjemo petih ali šestih vsi predsedniki društev v Clevelandu. V pretežni večini so prišli tudi tajniki, tajnice društev, blagajniki, zapisničarji in drugi uradniki. Veliko število posetnikov je prišlo iz Pennsylvanije od blizu in daleč ter iz drugih krajev. Čudno se mi je zdelo, da se nisem z vsemi, ki so bili tam, sestel.

Žal mi je, ker nisem videl Franka Perka, tajnika društva št. 16 SNPJ v Milwaukeeju, njegove soproge, Reberniskovih in drugih prijateljev iz Milwaukeeja. Prijatelja Gornika in njegovo ženo sem videl v terek, naslednji dan v Clevelandu. Lepo smo se pozdravili in pogovarjali, ker se poznamo že mnogo let. Milwaukeeci so bili dobro zastopani na pikniku in tako so nam vrnilo poset lanskega leta. Skoda, ker nista mogla priti na proslavo Louis Barborich, zastopnik Prosvete, katerega sem v listu povabil, in Jože Radelj. Potem France Puncer in še nekateri drugi, katere bi bil rad videl.

Ne smem pozabiti naših vrlih Barbertončanov, katerih je bilo veliko na proslavi. Med njimi sta bila naša dobra enotarka John Gabor in njegova žena. Pri njima sem bil vedno dobrodošel. Postregla sta mi in dala prenočišče, kadar sem tja prišel, čeprav popolnoci, ko sta spala. Večnega popotnika sta z veseljem sprejela in mu postregla. Prav tako njegov brat Joseph in žena, ki je še brhka. Oba sta še trdna in dobra plesalca. Lepa hvala obema družinoma in vsem drugim Barbertončanom kot so Frank Frank (?), Platnarjevi, Louis in soproga, Knavsovi, Joe Sustarsich in njegova korajžna soproga Mary, ki večkrat kaj dobrega napiše v Prosveti. Prosim jo, naj piše bolj pogosto. Prav tako apeliram na Louisa Ocepka, ki dobro piše in trdno drži z našo pošteno in vplivno jednoto. In Tone Jakos (?), ki ga nisem videl že dolgo časa. Tone naj piše, kajti korajžna velja. Pišajo naj tudi iz Akrona in Kennmora, med njimi Jože Irman. Njegovi dopisi in članki so bili zelo upoštevani med člani jednote. Louis Valant bi tudi lahko kaj napisal, ako bi se lotil. Na pikniku sem pogrešal Petra Skvarca, njegovo soprogo in tajnico tamkajšnjega društva. Videl sem Franka Anderluha in sva se pozdravila. On je majhen, toda korajžen in zgovoren možak. Srečal sem še neki zakonški par, ki je vedno korajžen med udeleženci. Vsem lepa hvala za izkazano prijaznost. Cilka se tudi vsem zahvaljuje iz srca.

Že pred nekaj časa smo objavili v "Enakopravnosti" prošnjo, ki jo je prejela poznana Mrs. Emma Perne iz 529 E. 107 St. od Ane Voje, p. Sava pri Litiji, ki je prosila za zdravlila za njenega sinčka.

Prošnjo so se odzvali naši rojaki in rojakinje in s prizadevanjem Mrs. Perne je je družina Voje prejela zdravlila. Kako veselje je družina Voje doživela s prejemom teh zdravlil, je razvidno iz sledečega pisma, ki ga je že pred časom prejela Mrs. Perne:

"Draga g. Perne!
"Sporočam Vam, da sva s sinom sprejela tako težko pričakovana zdravlila z največjim veseljem, hvaležnostjo, s polno nado in živo vero in upanjem v ozdravljenje!"

"Naj vam, draga gospa, v prvi vrsti, ter g. dr. Kernu ter vsem, prav vsem, ki so prispevali za ta zdravlila, Bog stotero povrne z ljubim zdravjem in srečo na vsakem koraku!"

"Še z eno edino prošnjo se obračam na Vas, draga gospa, da bi priobčili v kak časopis v moji preprosti izobrazbi izrečeno mojo in sinovo zahvalo vsem dobrotnikom, ki so prispevali za tako potrebna zdravlila mojega sina, ki še leži v bolnišnici in jih prejema vsake 4 ure noč in dan. Učinek je imeniten.

"Sprejmite vsi moje in moje sina iskrene pozdrave ter ostaneva Vam vsem večno hvaležna.

Ana in Anton Voje,
pošta Sava pri Litiji,
Slovenija, Jugoslavija.

Prošnja bolnega dekleta za zdravlila

Mr. Math Shuster iz 12733 Longmead Ave., West Park, O., je prošil mesec prejel pismo od nepoznanega dekleta iz St. Vida nad Ljubljano, ki prosi za nujno pomoč v zdravlilih. Pismo je od Milke Baučič, Poljane št. 29, ter se glasi:

"Spoštovani g. Math Shuster!
"Zopet sem se predzrnila Vam pisati. Težko mi je vendar, prilike me silijo, da Vas zopet prosim za streptomycin, če si hočem ohraniti življenje.

"Mogoče so sedaj drugačni predpisi in bi ga bilo mogoče poslati. To sklepam iz tega, ker ga moji prijatelji vsakodnevno prejemajo, čisto po osebni, privatni liniji. Tudi na Glavnem odboru Rdečega križa so rekli, da je dovoljeno pošiljanje posameznikom. Stalno sem mislila, da bom imela večjo srečo v zdravljenju. Vendar se mi je po operaciji ene strani poslala druga stran in edino streptomycin mi še more pomagati za ozdravljenje. Zdaj nisem več v sanatoriju in tudi ne morem dobiti iz zdravilišča streptomycin. Prepričana sem sama svoji moči. Vsi zdravniki mi pravijo, edino streptomycin me more vsaj toliko ojačati, da bi bila sposobna za operacijo še na drugi strani.

"Oprostite, ali vse nade polagam v Vas in Vas lepo prosim v svojem imenu, kakor tudi v imenu mojega strica Potočnika, ki je Vaš dober prijatelj, da mi pomagate kolikor je v Vaši moči. Ako ne bi bila v tako skrajni sili, ne bi se drznila Vas nagovarjati. Prosim Vas, poskusite vse, da mi pomagate. Mlada sem in rada bi še živila. Povrnite Vam ne bi mogla te dobrote nikdar ali živila bi srečno in zvesti, da ste Vi moj rešilec. Vem, da je to samo od Vas težko, vendar mogoče bi mi priiskovali na pomoč še drugi rojaki, Vaši prijatelji. Saj pravi pregovor, da "v slogi je moč."

"Torej, oprostite še enkrat in z največjo nestrpnostjo in nado bom pričakovala Vaš odgovor.

"Milka Baučičeva"

Opomba: — Če bi bil kateri rojakov pripravljen prispevati za zdravlila za to dekle, lahko pošlje na naslov Mr. Shusterja ali pa naj osebno pošlje na posilko. Imena vseh prispevalcev bodo objavljena.

SENATORICA ŽELI, DA BI ZENA BILA PREDSEDNICA

WASHINGTON, 18. sept. — Senatorica iz Maine Margaret Chase Smith je danes izjavila, da bi se borila, da bi nekakšna zmorna ženska bila imenovana za predsedniško ali pa podpredsedniško kandidatinjo na republikanskem tiketu v letu 1952. Pristavila je, da bo stranka, ki bo imenovala žensko za predsednico ali pa podpredsednico sigurno zmagala na prihodnjih volitvah. Kar se pa sebe tiče, je takoj naznanila, da si ne bo prizadevala, da bi prav ona bila takšna žena, ker da ni borbeno razpoložena.

TEKOM ČASA,

ko se zobozdravnik Dr. J. V. Zupnik nahaja na St. Clair Ave. in E. 62 St., je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini prakticalno in se izselilo, dočim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.

Ako vam je nemogoče priti v dotik z vašim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil z novim. Vam ni treba imeti določene dogovora.

Njegov naslov je

DR. J. V. ZUPNIK
6131 ST. CLAIR AVE.
vokal E. 62nd St.; vhod samo na E. 62 St.

Urad je odprto od 9.30 zj. do 8. zv.
Tel.: EN 5013

France Kosmač:

VREČA SOLI

V Matijevem domu je bilo osem otrok. Matija kot najstarejši se je prvi zavedel gorja, ki ga je prinesla domu okupacija. Toda vedno je bil sam zase in dolgo ni ničesar ukrenil. Delal je uporno in neumorno s svojo mislijo v srcu. Izgibal se je družbe. Na faro k maši je zahajal vedno bolj poredko; če je le mogel, se je izmuznil in jo po samotnih gmajnah počasi mahnil proti domu. Neke noči pa so se oglasili v hiši partizani. Eden od njih je bil ranjen. Matija ga je skrnil pod streho in mu nosil hrane. Le materi je povedal. Mati se je bala in od strahu jokala in tožila tako, da je bilo Matiji žal, toda rekel ni nič. Ko pa je partizan okrevljal, se je Matija odpravil od doma in odšel v hrib. Ranjeni partizan je bil kurir in je ostal na kurirski postaji. Matija pa je odšel v edinico.

Po nekaj tednih, ko bataljon ni imel nobene borbe, je prišla vest, da pripravljajo Nemci ofenzivo. Matija ni imel prave predstave o ofenzivi. V nobeni akciji še ni bil. Puške mu tudi niso dali. Mirno je čakal, kaj bo. Kuhar in borci so se nemirno pogovarjali ob ognju, si pripovedovali svoje zgodbe in ugibali o položaju. Matija pa je molče poslušal. Borci so čistili orožje in pripravljali in krčili opremo.

Pomladansko rano jutro je s prvo svetlobo prodrl skozi drevje, komaj ozelenelo, s prvimi odprtimi brsti. Matija je mešal močnik in zehal. Komandant pa je sklical zbor in velel pred časom zbuditi borce. Patrole, ki so se ponoči vrnile, so prinesle slaba poročila. Komandant Blaž je pred Bataljonom prav na kratko govoril. Matija je razumel le, da se mora bataljon prebiti preko ceste, tja in tja.

Nič kaj ni premišljal, temveč je po končanem zboru šel in dalje mešal močnik. Kmalu po zajtrku pa se je bataljon zbral in uredil za pohod. Komandant sam je šel ob bataljonu in odredil borcem, kdo bo nosil kotle in prtljago, ki je služila za oskrbo bataljona. Komandant Blaž se je ustavil tudi pred njim in temno pogledal. Intendantu je dejal:

"Daj je sol. Nositi jo moraš varno in prinesiti na mesto. Odgovarjaš za njo, kot za puško. Poslali jo moramo na Dolenjsko. Si razumel?" je dejal in ga strmo premeril z očmi.

Matija je vzel vrečo v roke in je ni izpustil. Zlostno je pogledal nanjo in spet komandanta ter se ozrl po borcih. Vsak je bil zatopljen v svoje misli. Nekateri so zvižjali iz listja in zadnjih mrvic tobaka čike in kramljali med seboj. Drugi pa ostali mirno in se ozirali skozi drevje po dolini. Matijev pogled je nazadnje spet obvisel na vreči. Hodili so ves dan in zvečer prišli do ceste. V strogi tišini je bataljon krenil preko ceste. Malo je rosilo skozi veje, hladne megle so rezale v nosnice in oči. Matija je bil truden, vendar se je zvesto držal kolone. Edina njegova misel je bila: vreča soli. Preko ceste so se spustili prvi borci. Tisti trenutek pa se je zasvetilo na cesti kot podnevi. Skozi zrak je zažvigalo in zapokalo. Matiji je bilo, kot da bi se predramil iz rahlega sna. Zdrnil se je in se naslonil na rob poti. Tovariša pred seboj ni več otipal. Strelji so še padali drug za drugim, vedno silnejše. Matija je tičal ob robu in se stisnil k zemlji. Čul je, kako so puške tov. odgovarjale, kako so pokali zapirali na njih, čul je šelestenje in treskanje v drevju, nagle korake je dojel, ki so

hiteli prav nad njim nazaj, pa zopet naprej in zopet nazaj.

"Hej, Lojze!" je nekajkrat polglasno poklical tovariša kuharja v temo. Toda nobenega odgovora. Začutil je gibanje pred seboj, še strele, toda čez čas je vse obmolnilo. Zganil se je in stopil naprej po poti. V ozki grapi se je nekajkrat spotaknil, ker ni videl, kako pot ostro zavila na levo. Tišina ga je zbegala. V hipu ni vedel, ali naj gre naprej ali nazaj. Sklenil je, da se odpočije in za dne počke pot. Dobro si je zapomnil cilj in ga še v naprej pri sebi ponavljal. To pot je nekoč že v mladih letih prehodil s stricem. Poiskal si je med usehljem in zginitim listjem majhno jamo, položil na najbolj suho mesto vrečo s soljo in legel ter naslonil glavo na vrečo.

Zbudil se je v meglen dan. Pogledal je okrog sebe in kmalu ne bi prav vedel, kaj je zlezal v tako neznan in pust kraj, prav malo pod njim je bilo skozi megle videti cesto, malo dalje na desno razvaline požgane bajte z osamelim visokim dimnikom. Premišljal je pri sebi in dognal, kje je. Pobrskal je po žepih in zagrizel v skorjo, ki jo je bil shranil pred dnevi. Počasi je posvetil zadnjo drobtino. Medtem pa se je pokazalo skozi oblake in meglo sonce. Zganil se je in vstal. Nameril se je naravnost proti cesti. Že je bil na porobku, kjer so se razcvetele trobentice in ga prijetno zmotile s svojo ljubko barvo. Zamikalo ga je, da bi kot nekoč vzel eno v usta in zatrobil. Spomnil se je, kako so se na paši pastirji napenjali in napihovali lica, ko se jim ni posrečilo zatrobiti. On pa je tako dobro znal. Misel, vesela in jasna mu je šla dalje, spomnil se je matere in bratov in svojega tihega doma. Toda ujezilo ga je, ko se je zasačil v teh mislih. Po pravici si je vrečo na hrbtu in stopil na cesto, in je nameril širokih korakov naravnost preko.

Že je dosegel drugi breg, ko je zaropotalo nekaj sto metrov od njega. Krogle so piskale in pihale prav nad njegovo glavo. Hej, to pa je mitraljez! Kaj so Nemci? mu je šinilo v glavo. Hitro je stopil naprej in se zagugal v strmi breg. Se je treskalo za njim. Zdelo se mu je, da čuje spodaj na cesti nekakšno divje vpitje, ki ga ni razumel. Pospešil je korake in se zagnal z vedno večjo silo navzgor. Dospel je na vrh hriba in sedel. Sonce je bilo visoko in šop žarkov ga je prijetno dosegel. Vroče je bilo. Obrisal si je pot s čela in odpel suknjič. Vrečo s soljo je previdno položil poleg sebe. Začutil se je, ko je začutil, kako mu razbija srce in se noče in noče umiriti. Legel je in ležal čisto mirno. Objela ga je sladka dremavica. Glasovi ptičev, ki so cvrkulali nad drevjem, brenčanje drozbnih žuželk v nizki travi in veter, da ga je komaj čutil, vse to je bilo kot tiha pesem, ki mu božajoče lega na dušo in ga sladko vzne-

mirja. Divje streljanje, ki ga je dojel, kot bi mahoma vdrla voda čez jez, ga je prebudilo. Na sosednem hribu je bilo. Prav tam preko je moral.

"Naši imajo borbo tamkaj," je odločil sam pri sebi. Ni prav vedel, ali naj krene, ali naj še malo počaka. V želodecu se je nekaj oglasilo zamolklo, a dovolj razločno, da je v trenutku občutil strastno željo po jedi. Šel je nekaj korakov proti robu hriba, kjer se je nagnil na drugo stran. Pod seboj je zagledal dolgo vrsto oklopnih voz in tankov. Sedel je in gledal. Lakota pa je bila zmeraj hujša. Kaj če bi šel do prvih hiš, je pomislil. Toda se ni mogel odločiti. Če bi poskusil malo soli? Potem bo žejen. Da, žejen! Kje vrečo s soljo in legel ter naslonil glavo na vrečo.

Dva dni in dve noči je blodil. Srečno se je dvakrat napil vode, toda šel je, da bi čim prej dosegel cilj. Zadnji kos poti, ki je držala v precejšnjem ovinku do cilja, je bil Matija vesel in miren, čeprav močno zbit in zdelan. Ko je stopal skozi redek gozd je malo manjkalo, da ni

zašel prav v nemško kolono, ki je prodirla preko hriba. Počakal je in krenil na desno. Ovinek je bil še večji, toda pot je bila prosta. Še enkrat je prenočil, jutro ga je pripeljal na cilj.

Oprezal je proti hosti na vrhu hriba, koder je komandant Blaž naznačil cilj. Zagledal je nekaj tov. Ležali so na tleh. Počasi se je prebil skozi grmovje in po celem prišel med tovariše.

"Hej, Matija!" so se vsi narah, presenečeni od nenavadnega obiska zganili.

"Kod si pa hodil? Lojze je dejal, da si že tamkaj v prvi zasedi padel," so mu klicali drug za drugim. Matija pa je bilo lepo pri srcu in ni vedel, kaj bi dejal. Vprašal je:

"Kje pa so drugi?"

"Kakšni drugi? Saj nas je precej. Ne veš, kakšna borba je bila predvčerajšnjim! Obkolili so nas."

V hosti se je spet nekaj zganilo. Prišel je komandant Blaž. Z resnim obrazom je izpraševal zdaj tega, zdaj onega. Ko je zagledal Matijo, se je na glas začudil:

"Matija, kako pa si romal, da si srečno prišel?"

Matija se je vznemirjen ob vprašanju samo zganil, rekel pa ni nič. Pokazal je smer, od ko-

der je prišel. Obraz komandanta Blaža pa se je zresnil. Vprašal je Matijo:

"Kje pa je sol, ki smo ti jo dali?" Vprašal je iz gole šale in se držal resno kot komandant. Matija pa je vstal in se obrnil

ter postavil predse vrečo s soljo.

"Tukaj," je dejal in pogledal komandanta.

Komandanta je bilo sram in ni vedel, kaj naj odvrne. Čvrsto in iskreno je Matiji stisnil roko.

Good medicine

DOCTORS WILL TELL you that love is as important to your baby as orange juice or fresh air.

But as the child grows older, the security born of affection isn't enough. He must also have the kind of security that money : : : not riches, but money : : : can provide.

Too often, children grow up without the things they long for : : : the new toy, the nice suit, the hope of a college education. You can bet that their parents didn't plan for them to have to "do without." Often, they just didn't plan.

The only sure way to future security for your family is through regular saving. And there's never been as sure, safe, and easy a way of saving as buying U. S. Savings Bonds : : : regularly and automatically.

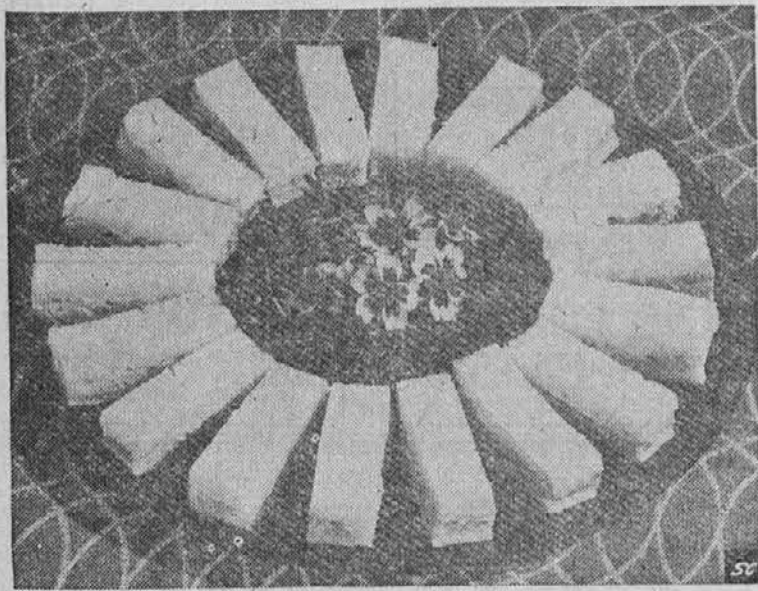
If you're on a payroll, join the Payroll Savings Plan. If you work for yourself, join the Bond-A-Month Plan at your bank. And in ten years, every \$3 you've put aside will pay you a very welcome \$4.

Automatic saving is sure saving
U.S. Savings Bonds

ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement prepared under auspices of Treasury Department and Advertising Council

Small Sandwiches, Big Flavor

Cheese spread and almond sandwiches can be cut into dainty finger sandwiches and still keep their man-sized flavor. That's because the cheese spread itself, one of a large family of cheese spreads which come in attractive five-ounce glasses, has a satisfyingly sharp flavor. Almonds and chopped sweet pickles provide interesting texture. Make this spread for both hearty and dainty sandwiches. Collect the glasses for cheerful breakfast service.

Cheese Spread and Almond Sandwiches
1 5-oz. glass sharp cheese spread
1/4 cup chopped sweet pickles
1/4 cup mayonnaise
1/2 cup chopped blanched almonds
12 slices bread, crusts trimmed

Blend the cheese spread, almonds, pickles and mayonnaise. For each sandwich, spread a generous portion of this mixture between two slices of the bread. Cut each sandwich into three strips and arrange on a chop plate.

MIŠKO KRANJEC

OS ŽIVLJENJA

ROMAN

ZEMLJA SE PREBUJA

(Nadaljevanje)

Tu je mislil, bi rastel kruh, lep kruh, in dovolj bi ga lahko bilo tudi za nas. Obdelali bi zemljo dobro, da bi rodila. Ako rodi grofu, bi tudi nam, ki nas je dosti in bi lahko obdelovali. Trideset let ni nikdar tako močno, neposredno misli o zemlji; ves čas je bil prepričan, da je moč goče tudi tako živeti, čeprav v bedi. In trideset let je bil prepričan, da se na svetu ne more

prav nič spremeniti. Z majhnim, prikritim obupom je vlekel svoje življenje dalje in si komaj upal pomisliti, da bi kdaj utegnili biti lepo. Usoda je postavila človeka v blato in po blatu je treba gaziti do smrti, ker ni nikjer poti, da bi stopil nanjo. Trideset let je garal, toliko, kakor garajo vsi ti reveži, in vse samo, da so vsak dan sproti živel. Nikdar pa ni mogel toliko garati, da bi lahko skrbel za leto dni naprej. Zemlja je šla mimo njega. Zdjaj pa se je začela oglašati. Pred dvema letoma je bila

vojna, ampak Marko zdaj na vojno ni mislil, tudi ni mislil na svoja dva sinova, ki sta obležala na fronti, ni mislil na tretjega, ki se je nekje klatil. Tudi ni mislil na četrtega, ki je napravil v vasi revolucijo in potlej pobegnil. Tu je bila samo zemlja in tu je bil on s svojo družino, ki čaka, da bo življenje kdaj lepše.

Zemlja ga je klicala, kakor bi ga klical človek. Govorila je, skoraj kakor bi govorila njegova žena. In on je hodil po njej in sanjaril. Mislil je: kako lepo bi bilo, ko bi on tu oral, ko bi se vozil na to polje. Tu bi bil on gospodar. In tu bi delala njegova družina, kakor je videl delati druge ženske in otroke. Vsi bi se globoko sklanjali, poravnava-li, tolkli grude, se zopet iztegovali si brisali pot s čela in se vmes pogovarjali. On bi stal med njimi, ali pa bi si priganjal

krave, držal za ročice na plugu in obračal zemljo. In ko bi prišel na vratnice, bi zaustavil krave, privlekel bi pipo, sedel za trenutek na kolca pri plugu, si nažgal pipo in počasi izpustil dim iz ust.

Tam dalje bi delali drugi. Ampak Marko ne bi bil nič manj, kakor so drugi. On bi imel prav tolikšen kos. In potlej bi prišla žetev in potlej bi peljali k mlinu ter pripeljali nazaj moko. Zena bi se spravila in zamesila kruh iz njihovega znoja. Vsi bi čakali, kako kruh vzide, položili bi ga v peč, in čez dobro uro bi ga prinesli iz peči lepo pečene, belega, poskusili bi in kruh bi bil tečen. Potem bi kruh vedno ležal na mizi in nihče ga ne bi nikomur odrekal, temveč bi si ga vsakdo lahko odrezal, kolikor bi ga hotel. Ne pa tako kakor zdaj, ko pazijo drug na drugega,

da ga ne bi kdo odnesel prevelik kos, zanj pa ne bi nič ostalo. Tako je bilo...

Zdelo se je, da bo opustil svet, se delo in se bo poslej posvetil zemlji.

Doma so slej ko prej še dalje tolkli revščino in kuhali želje, kakor je navada ali kaj drugega, kar spada na spored jedil pri revnih družinah. To o zemlji je bil samo še sen, ki ga je sanjal Marko Magdič in včasih o njem kaj povedal svoji ženi. Zena navadno na to ni rekla ničesar. O njej bi že ugajalo, ako bi dobili zemljo, toda ona v to ni tako verjela kakor Marko.

V te sanje o zemlji se je nenadoma vrnila Ana iz mesta in prinesla drugega otroka. Ko je prišla s prvim, očeta ni bilo doma in ni mogel nič ugovarjati. Tudi ozmerjati je ni mogel. Zna-

šel se je pred dejstvom. Ženi je sicer tu in tam kaj pogodrnjal, drugega pa se ni zgodilo. Nikdar pa ni mislil na to, da bo Ana prišla še z drugim otrokom.

Vzela je v naročje svojega prvega otroka, mu dala nekaj sladkarij, takisto je obdarila svoje majhne bratce in sestrice. Potem je prišla mati. Obstala je sredi sobe nekoliko začudena, da hči kar tako pride, ne da bi bila prej kaj sporečila.

"Viš jo," je dejala mati, ko si je nekoliko opomogla. "Kaj pa tebe tod nosi?"

"Tako," je odvrnila mirno Ana, "otroka sem prinesla."

"Kakšnega otroka?" se je začudila mati.

"No, otroka pač. Tam ga vendar ne morem imeti. Jaz delam ves dan in me ni doma. Če pa vzamem koga, da mi ga po pazil, me bo več stalo, kot zaslužim."

Mati k temu ni rekla ničesar. Ozrla se je po deci, ki so žvečili sladkarije, potlej je šla po svojih opravkih, kakor da se ni nič zgodilo. Šele ko je drugič prišla v sobo, je dejala:

"Kako prav za prav misliš s svojimi otroki?"

(Dalje priložnjo)

MIHAIL SOLOHOV

TIHI DON

ČETRTE KNJIGA

(Nadaljevanje)

— Nu, kaj bi, hčerkica . . . — je zašepetala in snela sveto podobno, — če si si tako umislila, Bog s teboj, pojdi . . .

Dunjaška se je ročno spustila na kolena. Iljinična jo je blagoslovila in rekla z drhtečim glasom:

S to sveto podobo je mene rajna mati blagoslavljala . . . Oh, ko bi te zdaj videl oče . . . Še veš, kaj bi rekel o tvojem prihodnjem? Bog ve, kako mi je hudo . . . In molče se je obrnila in odšla v vežo.

Naj si je Miška še tako prizadeval, naj je še tako pregovarjal nevesto, naj se odpove poroki, toda trdovratno dekle je vztrajalo pri svojem. Miška se je moral s težkim srcem vdati. Na tihem je preklinjal vse na svetu in se pripravljaj na poroko tako, kakor bi se pripravljaj na smrt. Ponoči ju je oče Visarion naskrivaj zvezal v prazni cerkvi. Po obredu je čestital mladima in spodbudno rekel:

— Vidite, mladi sovjetski tovariši, kako je v življenju: lani ste svojeručno zažgali mojo hišo, jo tako rekoč zapisali plamenom, danes pa sem vas moral poročiti . . . Ne pluj, pravijo, v vodnjak, morebiti ti bo še prav prišel. Vendar pa sem vesel, v duši vesel, da ste se spreobrnil in stopili na pot cerkve Kristusove.

Tega pa Miška ni mogel več prenesti. Molčal je v cerkvi ves čas, se sramoval svoje neznačajnosti in se jezil sam nase, tedaj pa je srdito ošinil oponesljivega duhovna in šepetaje, da bi Dunjaška ne slišala, odvrnil:

— Škoda, da si tedaj pobegnil iz vasi, če ne, bi te bil, vrag

dolgogrivi, s hišo vred zažgal! Razumeš, kaj?

Duhovnik je bil od presenečenja ves iz sebe, na gosto mežikal in srpel v Miška, ta pa je potegnil svojo mlado ženo za rokav in rekel: "Pojdiva!" Glasno je zaštoriljal z vojaškimi škornji in odšel proti vratom.

Na tej klavni svatovski niso pili žganice, ne prepevali pesmi. Prohor Zikov, ki je bil pri svatbi za druga, je drugi dan dolgo pljuval in se pritoževal Aksinji:

— Nu, dekle, svatba pa že tak! Mihail je v cerkvi nekaj takega zabrusil duhovnu, da je starcu kar usta navskriž potegnili! Za večerjo pa, kaj je bilo? Pečena kurecina in kislo mleko. Ko bi bila vsaj kapljico žganja ponudila, zlomka! To bi gledal Grigorij Pantelevič, kako mu sestro zamož daje! . . . Za glavo bi se bil prijel! Nak, dekle, konec! Zdej, po teh novih porokah že ne bom hodil! Še na pasji gostiji, še tam je bolj veselo, tam si psi vsaj malo v dlako drug drugemu skočijo, da je kaj hrupa, tukaj pa ne popivanja ne pretepanja, naj bodo, anatema, prekleti! Verjameš, tak sem pa že bil po tej svatovski, da vso noč nisem zaspal, ležal sem in se čehljal, kakor, reci, bi mi kdo pest bolh pod srajco spustil . . .

Od dneva, ko je Koševoj zagospodaril pri Meleholvi domačiji, se je vse pri hiši spremenilo: v kratkem je popravil ograjo, prepeljal in zložil na gumno stepno seno in umetno pokrili ograbljeni stog; ko se je pripravljaj na žetev, je na novo prenapredil sedež in platnici pri kosilnem stroju, skrbno očistil

skedenj, razdril staro vejevko in posil konjsko vprego, ker je sam pri sebi sanjal, da bo zamenjal jarem voli za konja, in nekajkrat pravil Dunjaški: "Moramo si nabaviti konja. — Klavna je vožnja s temi rogatiimi polži." V shrambi je nekako mimogrede našel kablico beleža in ultramarin in precej je sklenil pobarvati naoknice, sive od starosti. Meleholvi dom se je kar pomladil in pogledal v svet z živomodrimi očesi oken.

Miška je pokazal, da je marljiv gospodar. Ne glede na bolezen je delal, ne da bi držal roke križema. Pri vsaki stvari mu je pomagala Dunjaška.

V kratkih dneh zakonskega življenja se je vidno polepšala in se nekako razširila v ravnih in kolkah. Nekaj novega je dobil izraz njenih oči, hoja, celo privada, kako si je popravljala lase. Izginila je poprej lastna ji okorna robotost kretanj, otroška vihravost in razposajenost. Nasmihala se je, se umirila, gledala na moža z zaljubljenimi očmi in ni videla ničesar okrog sebe. Mlada sreča je zmeraj slepa . . .

Iljinična pa je sleherni dan ostreje in trpkje čutila osamljenost, ki jo je prevzemala. Postala je odveč pri hiši, v kateri je preživela skoraj vse svoje življenje. Dunjaška in mož sta delala tako, kakor bi si prav z novega spleta svoje gnezdo. Z njo se nista o ničemer posvetovala, nista je spraševala za priporočila, kadar sta kaj namerljala pri domu; nekako niti prijazne besede nista imela za starico. Samo kadar sta sedla za mizo, sta izmenjala z njo nekaj nepomembnih stavkov, pa je Iljinična spet ostala sama s svojimi grenkimi mislimi. Ni se veselila hčerine sreče in navzočnosti tujega moškega pri hiši — zet je bil namreč zanjjo še zmeraj tujec — jo je morila. Samo življenje ji je postalo v breme. V enem letu je zgubila toliko ljudi, bližnjih svojemu srcu, zato je živela postarana in zagrenjena, strta od trpljenja. Mnogo gorja je morala okusiti, skoraj se preveč. Nič več ni imela moči, da bi se mu upirala, in živela je prežeta s praznoverno slutnjo, da bo smrt, ki se je navadila tako pogosto obiskati njihovo družino, še enkrat prestopila prag stare Meleholve hiše. Ko se je Iljinična sprijaznila z Dunjaškino močitvijo, si je želela samo eno še: da bi dočakala Grigorija, mu izročila otroka, potem pa za zmeraj zatisnila oči. V svojem dolgem in napornem življenju si je pritrpevala pravico do počitka.

Brez konca so se vlekli dolgi poletni dnevi. Vroče je žgalo sonce. Toda Iljinične niso več ugreli pripekajoči sončni žarki. Dolgo je posedala pred vrati, kar na soncu, negibna in brezbrizna za vse naokoli. To ni bila več nekdanja delavna in prizadevna gospodinja. Nič se ji ni dalo delati. Vse se ji je zdelo nepotrebno in mislila je, da je odveč in zanič, pa tudi moči ni imela, da bi se gnala kakor svoje dni. Dostikrat je ogledovala svoje roke, skažene od dolgoletnega dela, in v duhu govorila: "Preklicano so se nadevale moje roke . . . Čas je za počivanje . . . Naživela sem se in zdaj je dosti . . . Samo da bi še Grišenka dočakala . . ."

Samo enkrat se je Iljinična vrnila, pa še takrat ne za dolgo, prejšnja življenska radost. Na poti iz trga je zvil k njim Prohor in že daleč zavpil:

— Pijače pripravi, babica Iljinična! Pismo od sina ti prinašam!

Starka je prebledela. Pismo se je v njenih možganih neizbežno povežalo z novo nesrečo. Ko pa je Prohor prebral kratko pismo, ki je do polovice vsebovalo pozdrave domačin in je bil samo na koncu v njem pripis glade tega, da bo on, Grigorij, poskrbel, da bo prišel jeseni na dopust, Iljinična dolgo ni mogla nič spregovoriti od veselja. Po rdečkastem obrazu, po globokih brazdah po licih so se ji usipale solze, drobne kakor biseri. Sklonila je glavo, si jih brisala z rokavom jopice in z raskavo roko, a kar naprej so ji lile po obrazu, kapale na predpasnik in ga kropile kakor gost in tople dež. Prohor tega ni imel nič kaj radi; kar prenašati ni mogel ženskih solz; zategadelj se ej mrgodil od neprikrite nataknenosti in rekel:

— Kaj pa te je prišlo, babica? Koliko pa imate ve ženske, te mokrote . . . Veseliti bi se morala, ne pa vekati. Nu, zdaj grem, zbogom! Prebito težko te gledam.

Iljinična se je mahoma domislila in ga zaustavila.

— Za tako novico, ljubček ti moj . . . Kakšna pa sem res . . . Čakaj no, da ti postrežem . . . — je brez zveze zamrmrala in potegnila iz skrinje stekleničko žganja, ki jo je hranila že strašno dolgo.

Prohor je prisedel in si razgladil brke.

— Ali pa boš srebnila z mano na veselje? — je pobaral. In precej je strahoma pomislil: "Viš, pa me je že spet vrag uščipnil za jezik! Naj se ga samo pritaknem, pa bo tistile pija-

**AKO NAMERAVATE
PRODATI VAŠO HIŠO**
za eno ali dve družini, pokličite nas.
IVanhoe 7646
Realtor

FORNEZI
Nove forneze na premog, olje, plin, gorko vodo ali paro vzpostavimo. Resetting stane \$15; čiščenje \$5. Premeni stare forneze na olje ali plin.
CHESTER HEATING CO.
Govornico slovensko
1193 Addison Rd., UT 1-0396

PRODA SE
preša in mlin ter vso pripravo za stiskanje grozdja.
Drži ¾ tone grozdja naenkrat.
Pokličite po 5. uri popoldne.
IV 7796

JAGRI - LICENCE!!

Sezona lova na neverce je tu! Pripravite se! Pri nas si lahko nabavite vsakovrstne potrebščine za lov.

Krogle—mere 410-16g.
20 ga.—12 ga.
itd.

Zglasite se v naši trgovini in oglejte si našo izbero.
Cene so zmerne.

St. Clair Hardware
7014 ST. CLAIR AVE.
ali pokličite UT 1-0926

Zakrajsek Funeral Home, Inc.
6016 ST. CLAIR AVENUE
Tel: ENdicott 3113

čice samo še za duh . . ."

Iljinična je odklonila. Pazno je zganila pismo, ga zataknila za sveto podobno, pa ga je spet vzela, ker se je očividno premislila, ga podržala v rokah, ga potisnila za nedrije in ga krepko prižela na srce.

Ko se je Dunjaška vrnila s polja, je dolgo brala pismo, se potem zasmejela in zavzdihnila:

— Oh, ko bi že skoraj prišel! Že tako, mama, niste več sebi podobni.

Iljinična ji je ljubosumno vzela pismo, ga spet spravila za nedri, sesmejela, pogledala hčer s priprtimi iskrenimi očmi in rekla:

— O meni že vrabei čivkajo, kakšna sem, ampak vidiš, moj najmlajši se je le spomnil matere! Kako ti piše! Z očetovim imenom je Iljinično počastil . . . Spoštljivo pozdravljam, piše, ljubo mamo in še draga otroka, pa tudi nate ni pozabil . . . Nu, kaj se pa smejiš? Prismođa si, Dunjaška, prava prismođa!

— Tak daj no, mama, še zasmejati se ne smem! Kam pa ste namenjeni?

— Na zeljnik pojdem, krompirja nakopljem.

— Jaz sama sem mislila iti jutri, mar bi ostali doma. Zdej

ALI KAŠLJATE?
Pri nas imamo izobno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad.
MANDEL DRUG CO.
Lodi Mandel, Ph. C., Ph. C.
15702 Waterloo Rd. — IV 9611

PEGGY'S OPEN KITCHEN
ZDAJ POD NOVIM VODSTVOM
"Če vaša žena ne zna kuhati—imejte jo za ljubico in pridite na kosilo k PEGGY'S OPEN KITCHEN"
554 EAST 152nd STREET

PERUTNINA
17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS
V zalogi imamo vedno mlade piščance in vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svahte, bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.
ANDY HOCEVAR IN SINOVI
TEL. v trgovini: Montrose 2369—na domu: Montrose 1368 W

POPRAVILA NA FORNEZIH **EKSTRA POSEBNE CENE**
ZA ČIŠČENJE FORNEZOV
FORNEZ, CEV, DIMNIK
\$4.00 do \$6.00
NATIONAL HEATING CO.
FA 6516 "Dobro znani za dobro delo" FA 6516
POSLOGA SIROM MESTA

N. J. Popovic, Inc.
IMA ZASTOPSTVO
Chrysler - Plymouth avtov
PRODAJA NAJNOVEJŠE 1949 IZDELKE KOT TUDI RABLJENE AVTE
V zalogi ima razne dele in potrebščine za avte ter izvršuje razna popravila po tovarniško izurjenih mehanikih.
8116 LORAIN AVE. ME 7200
NICK POPOVIC, predsednik

nja povedala vse pismo do zadnje vrstice.

Čez štirinajst dni se je Iljinična slabo počutila. Dunjaška je bila zaposlena z mlačvijo in Iljinična je ni marala trgati od dela, sama pa vendar ni mogla kuhati.

— Danes ne bom vstala. Boš že kako sama opravila, — je prosila hčer.

— Kaj pa vas boli, mama?

Iljinična je pogledala gube na svoji stari jopici in odgovorila, ne da bi dvignila oči:

— Vse me boli . . . Kakor da bi bila vsa do kraja pretepena. Za mlada se je včasih tvoj rajnik oče ujezil in me je začel bitti . . . In pesti je imel kakor iz železa . . . Po ves teden sem ležala kakor mrtva. Vidi, tako je tudi zdaj: vsa sem razboljena, kakor bi bila premlaćena . . .

— Kaj, ko bi Mihaila poslali po dohtarja?

— Po kaj mi pa bo, bom že kako vstala.

(Dalje prihodnjič)

B. J. RADIO SERVICE
1363 E. 45 St. — HE 3028
SOUND SYSTEM
INDOOR—OUTDOOR
Prvovrstna popravila na vseh vrst radio aparatov
Tubes, Radios, Rec. Players
Vse delo jamčeno

Costs Less—Does More
ALSCO
Thrifty
CONVERTIBLE STORM WINDOW
\$1500
only
24 x 24 (glass size) complete, installed
There's never been a buy like ALSCO THRIFTY. It costs so much less, does so much more! Its lifetime aluminum seals out weather, perfectly, permanently. Prevents colds. Saves on fuel. Pays for itself in savings. Phone for details.
No Money Down
36 Months to Pay

ALSCO Inc.
HE 2222

Illinois Central Beauties
Enjoy Banana Feast

CHICAGO — "Yes, we have some bananas!" "Miss Illinois Central," Carol Bosworth (center), and antebellum hostesses Frances Hyland (left) and Shirley Rowan from that railroad's old New Orleans exhibit, sample fresh bananas in the Illinois Central's modern all-aluminum refrigerator car at the Railroad Fair. Rolling "ice-boxes" of the Illinois Central transport more bananas than those of any other railroad in America.

VABILO

na proslavo 30-letnice Slovenskega Doma na Holmes Ave.

v soboto, 24. septembra

PLES V ZGORNJI DVORANI
LOU TREBAR ORCHESTRA

v nedeljo, 25. septembra

GRAMU BANKET V ZGORNJI DVORANI, PO BANKETU, PLES V OBEH DVORANAH. PETE SOKACH-HABAT
ORCHESTRA. VSTOPNINA ZA BANKET \$2.00, SAMO ZA PLES 75c.

OB 3. POPOLDNE RAZLIČNI PROGRAM, KAKOR GODBA, PETJE, ČAROVNIJE IN DRUGE ŠALJIVE PREDSTAVE. PO PROJEKCIJI PETE SOKACH-HABAT
Vas vljudno vabi ODBOR